

Med anledning av det erhållna meddelandet hade Eriksson omedelbart begivit sig till den uppgivna platsen, varpå han iakttagit, att den mellersta tråden tillhörande den s.f. granhammarslinjen varit avbruten omkring 28 m sydost om ledningsstolpen strax sydväst om bostadshuset i Rybacken och att den avbrutna trådens ändar legat på marken. Han hade därjämte funnit det anmärkningsvärt att i den tråd, som varit fasthängande i den sydost om ledningsstolpen vid Rybacken belägna stolpen, förefunnits en utbuktning (seskiss), vilken iakttagelse bringat honom den uppfattningen, att tråden träffats av något i luften framförande föremål.

Sedan ovannämnde Larsson även meddelat, att en fas legat på marken vid "påsticket" till Ulvhäll, hade Eriksson begivit sig platsen ifråga, där han konstaterat, att den mittersta fasen å ledningen mellan förgreningsstolpen och första stolpen, därifrån räknat i riktning mot Ulvhäll, legat på marken med ena änden fasthängande i isolatorn å den närmare Ulvhäll belägna stolpen, ävensom att "pålägget" från den övre fasen, bestående av 16 mm² sinklina (7 st. c:a 2,5 mm²:s trådar, av kristidskvalitet) varit avbränd invid isolatorn. Den mellersta fasen varit avbränd på ett ställe omkring 1 m från isola-